

[Henry Christensen.]

tjenestemænd bør ansættes uden pension. Han kunne ikke se, at der var sket nogen skade ved, at dygtige embedsmænd så eventuelt foretrak at gå ind i erhvervslivet.“

Se, det var på Langeland. Det giver mig anledning til at gøre et par bemærkninger, og jeg vil gerne have lov til at citere mig selv, også fra det pågældende møde:

„Om Christiansens“ — det var den radikale forespørger — „om Christiansens sidste spørgsmål oplyste Henry Christensen, at han i lønningskommissionen havde udarbejdet et skitseforslag, hvorefter store ansættelsesområder fremtidig ikke skulle have tjenestemandspensioner. De allerede ansatte skulle selvsagt ikke berøres af ordningen. Jeg har, sagde Henry Christensen, hidtil været ene mod en kompakt modstand. Nu lader det til, at Fogh er enig med mig. Så skal vi se, om han indtager samme standpunkt som formand for den radikale gruppe i folketinget. Det gør han såmænd nok ikke.“

Det var en spådom for et par måneder siden. Der skulle ikke gå lang tid, før jeg fik ret i min tvivl. Der er intet i den særudtalelse, det radikale venstre i øvrigt var så ivrig for at få lejlighed til at komme med. Der var altså ingen positiv støtte til virkelig at nå et resultat. Jeg går ud fra, at man nu på Langeland bemærker sig modsætningerne mellem det radikale venstres standpunkt dernede og ude i landkredsene forud for kommunevalget og så partiets holdning herinde, når der virkelig skal træffes afgørelse.

Venstre har hele tiden været parat til at arbejde for en nyordning, og når man nu henviser til det tidkrævende, har jeg allerede sagt, at venstre forlængst havde været parat til at påbegynde arbejdet for at opfylde de forventninger, folketinget som anført selv havde skabt. Arbejdet kunne efter min opfattelse være påbegyndt i hvert fald for mindst to år siden.

Jeg betragter det som en indrømmelse over for venstre, at der i det mindste af kommissionen er stillet forslag om nedsettelse af en særlig kommission til at beskæftige sig med andre ansættelsesformer for fremtidigt ansatte, og jeg takker den højtærede finansminister for tilsagnet om

at ville følge kommissionens opfordring på dette område. Venstre må nu lægge afgørende vægt på, at der kommer et resultat ud af dette nye kommissionsarbejde. Venstre har den målsætning i hvert fald stærkt at begrænse den egentlige tjenestemandsansættelsesform for fremtiden, og jeg vil gerne i dag efterlyse de øvrige partiers målsætning på dette område. Jeg vil samtidig gerne henstille til den højtærede finansminister, at han tager initiativ til at drøfte den fremtidige kommissions sammensætning og kommissorium med de partier, der har været repræsenteret i lønningskommissionen.

Der har som indvending, også af den højtærede finansminister, været anført, at vi kun var begyndt på en folkepensionering, den var ikke udbygget; vi måtte afvente dette tidspunkt. Jeg minder om, at hvis man i dag tjenestemandsansætter en 21-årig, går der 46 år, til han som 67-årig kan opnå normal afsked med pension. Det er et tidsrum som fra 1912 til i dag. Inden for en så lang periode kan man vist påregne en meget betydelig udbygning af folkepensioneringen.

Foruden hensynet til i fremtiden at skaffe ensartede vilkår for de forskellige befolkningsgrupper er der grund til at understrege andre afgørende grunde for en anden ansættelsesform for fremtiden. Må jeg blot minde om, at ministeren netop selv fremhævede det som en betydningsfuld nydannelse på pensionsområdet, at der ved ændrede regler om udtrædelsesgodtgørelse skabes mulighed for større adgang end hidtil for overgang fra ansættelse i statens tjeneste til anden offentlig eller privat beskæftigelse og omvendt under medtagelse af indvundne pensionsrettigheder. Det er et rigtigt synspunkt, finansministeren her har anført, et synspunkt, venstre lægger vægt på. Med den tilnærmelse, der i mange af det private erhvervslivs ansættelsesforhold har været over for de i staten gældende ansættelsesforhold, måtte en modgående bevægelse i statens ansættelsesforhold nu i vidt omfang være ønskelig. En lettere mulighed for at gå fra det private erhvervsliv til staten og omvendt er ønskelig, bl. a. fordi omfanget af opgaver kan skifte fra tid til anden. Vi erkender, at der inden for enkelte tjenesteområder såsom politi, domstole og andre kan gøre sig særlige forhold gældende. Dem